

Р Е Ш Е Н И Е
№ 26
гр.Перник, 29.01.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и трети януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 862/2014г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по постъпила жалба от Н.С.М.,*** против Заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която се отказва отпускането на целева помощ за отопление с твърдо гориво по реда на Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт, но се иска отмяната ѝ като незаконосъобразна. По същество жалбоподателя набляга, че живее сам, няма семейство и му е трудно да се издържа. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени и преписката да се върне на административния орган за отпускане на помощта за отопление. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник чрез процесуалния си пълномощник излага доводи, че жалбата е неоснователна и пледира за отхвърлянето ѝ.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

С разпоредбите на чл. 13, ал. 5 от ЗСП и чл. 4 от наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. е предвидено, че заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" се обжалва пред директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производство по чл. 81 и сл. от АПК по-горестоящият административен орган - директорът на РДСП - Перник е постановил решение № РД 01-203/07.11.2014г., с което е отхвърлил като неоснователна жалбата на М. против обжалваната пред него заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник и я е потвърдил. Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, на оспорване по съдебен ред подлежи първоначалният индивидуален административен акт, когато не е отменен или изменен с акта на по-горестоящия административен орган. По делото е представено известие за доставяне, което е оформено с дата 12.11.2014г. и е подписано от жалбоподателя, но от същото не е видно, какво е връчено на лицето. Поради тази причина при липса на други доказателства за съобщаване на акта, настоящия състав приема, че жалбата срещу заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник е подадена

в срок, от надлежна страна в процеса. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на проверка, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

От данните по делото е видно, че на 01.10.2014г. жалбоподателя е депозирал в дирекция социално подпомагане Перник молба-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво за отоплителен сезон 2014г./2015г.. Молбата декларация е по образец и в нея жалбоподателя е декларира, факти и обстоятелства релевантни за отпускане на помощ за отопление.

На 15.10.2014г. служители в службата по социално подпомагане са изготвили социален доклад. Констатациите отразени в него са, че няма нормативно основание за подпомагане, защото заявителят не отговаря на изискванията на чл. чл. 2, ал. 1, т. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика. Приели са, че М. има средномесечни доходи по-високи от диференцирания минимален доход и във връзка с това са предложили да се направи отказ за отпускане на помощ за отопление. В хода на административното производство са събрани доказателства за получаваните доходи на заявителя през последните шест месеца преди подаване на искането за отпускане на помощта. Въз основа на изложените данни е постановена Заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление. Срещу тази заповед е подадено възражение до Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № РД 01-203/07.11.2014г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

От проведеното съдебно производство състава приема, че между страните не съществува спор, че жалбоподателят обитава и ползва жилище на посочения в молбата-декларация адрес: *** и за това жилище е поискано подпомагане. Също така се приема, че за периода от 27.08.2013г. до 26.07.2014г. жалбоподателят е получавал парично обезщетение за безработица и видно от отбелязване в трудовата му книжка този период е зачетен за трудов стаж по реда на чл. 354 от КТ и за осигурителен такъв по чл. 9 от КСО.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Според чл. 13, ал. 2 и ал. 3 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта като изхождаща от директор на Дирекция "Социално подпомагане" Перник в кръга на неговите правомощия е издадена от компетентен орган, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се форма-писмена и е с необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Съдържа правни и фактически основания послужили за издаването му, т.е. същият е мотивиран. Между посочената правна норма и описаното фактическо положение няма

противоречие. С оглед на това не се откриват основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

Не се констатира и съществени нарушения на административно производствените правила, които да се кредитират и да доведат до отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК. Социални помощи се отпускат въз основа на молба-декларация, подадена от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Молбата-декларация е подадена на 01.10.2014г. и на тази дата е образувано и започнало административно производство, съгласно чл. 24 от АПК. В срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад по силата на чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП. Социалния доклад е изготвен в законоустановения срок и респективно заповедта, с която е отказано отпускане на помощта е постановена в седмодневния срок по чл. 28, ал. 1 от ПП на ЗСП. С оглед на това състава приема, че административното производство е проведено законосъобразно и не са налице основания за отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗСП социалните помощи са месечни, целеви и еднократни. В казуса се иска отпускане на целева помощ за отопление. Условията и редът за отпускане на целевите помощи за отопление са уредени в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от Министъра на труда и социалната политика, въз основа на законовата делегация от чл. 12, ал. 4 от ЗСП. Право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен на диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от ПП на ЗСП. От доказателствата по делото се установява, че молителят е на възраст ***, не е женен и живее сам. Следователно диференцирания минимален доход за отопление, който е една от кумулативно предвидените предпоставки на чл. 2, ал. 1 от наредбата следва да се определи по реда на чл. 2, ал. 4, т. 1 за лице живеещо само – 233.08 на сто от гарантирани минимален доход. От своя страна месечният размер на гарантираният минимален доход (ГМД) се определя с акт на Министерския съвет и това е Постановление № 6 от 15.01.2009г., с което е определен месечен размер на ГМД в размер на 65лева. Или диференцираният минимален доход за отопление в случая е $233.08\% \times 65\text{лв} = 151.50\text{лв.}$ За периода от м. април до м. септември 2014г., видно от извадка от регистрираните доходи и справка за изплатени обезщетения издадена от НОИ, вкл. общият размер на дохода от полученото обезщетение от М. е 980лв., който разделен на шест месеца, прави 163.33лева. За тези изчисления не се изискват специални знания в областта на математиката, тъй като са елементарни математически пресмятания, поради което и не е нужно назначаване на експерти. Следва да се отбележи, че съгласно пар. 1, ал. 1, т. 9, б. "и" от ПП на ЗСП, към който препраща наредбата, "доходи" за отпускане на социални помощи по реда на този правилник са всички приходи, включително и тези от обезщетения. Доколкото средномесечният доход на лицето за релевантния период е по-висок от диференцираният минимален доход за отопление, то той действително не отговаря на едно от кумулативно установените условия в наредбата за отпускане на целева помощ за отопление за сезон 2014/2015г.. При наличие на отрицателна предпоставка за него не е възникнало правото на такава. Въз основа на това се приема, че жалбоподателя не отговаря на изискването на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за отпускане на целева помощ за отопление, тъй като неговият средномесечен доход за предходните шест месеца преди подаването на молбата-декларация надвишава диференцираният минимален доход за отопление. При така изложените правни доводи се налага убеждението, че административния орган при постановяване на атакувания акт правилно е приложил

материалния закон и е стигнал до същите изводи. С оглед на това не са налице основание за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

С оглед на изложеното жалбата на Н.С.М.,*** против Заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление издадена от Министъра на труда и социалната политика следва да се отхвърли като неоснователна, а атакуваната заповед да се остави в сила, като правилна и законосъобразна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Н.С.М.,*** против Заповед № И-1176 от 23.10.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: